

ГЛУПАВАТА СЕСТРА

Превод от руски: Дона Минчева, 1995

chitanka.info

Имало едно време три сестри. Най-малката не била кой знае колко умна, затова по-големите я оскърбявали, подяждали и все глупачка ѝ казвали.

Най-голямата сестра имала малко момченце. Отишли веднъж по-големите сестри на реката да перат дрехи, взели да изкъпят и детенцето. Дошла глупавичката сестра и казала:

— Ех, че сте глупави! Защо търкате детето до побеляване? Може да го види лебед, да го помисли за свое лебедче и да го отнесе.

Не я послушали сестрите, измили те детето до побеляване, сложили го на брега да спи и се заловили да перат дрехите. В това време долетяла вещица, превърнала се в лебед и отнесла детето. Излизат сестрите на брега и що да видят — детенцето го няма!

— Къде е детето? Къде е детето? — развикали се те.

— Аз нали ви казвах, не мийте толкова детето — отвърнала глупавичката сестра. — Докато перяхте, долетя тук вещица, превърна се на лебед и отнесе детенцето.

— Аз ще отида да търся детето — рекла средната сестра, отрязала си парче хляб, взела къс сланина и тръгнала на път.

Върви тя и гледа: на една поляна растат круши, ябълки и вишни, а клоните им се превиват от плод.

— Девице сестрице, набери си круши, облекчи клоните ми — помолила се крушата.

— Време нямам — отвърнала средната сестра и се затичала по-нататък.

Стигнала до ябълковото дърво.

— Девице сестрице, набери си ябълки, облекчи клоните ми!

— Време нямам — отвърнала сестрата и се затичала по-нататък. Тича тя и гледа: насреща ѝ пещ, пълна с баници.

— Девице сестрице, извади отвътре баниците, че ще прегорят!

— Време нямам — отвърнала сестрата и се затичала по-нататък.

Стигнала до една шарена крава, която пасяла на ливадата.

— Девице сестрице, издой млякото ми, облекчи ме!

— Време нямам — отвърнала сестрата и продължила. Взело вече да се смрачава. Видяла сестрата светлинка в далечината и забързала нататък. А там — малка къщичка. Влязла сестрата в къщичката и що да види: до вратата печка, до печката мърка голям сив котарак, а в

ъгъла — струпан наръч дърва. На одъра до стената лежи вещицата, до нея спи детенцето. Погледнала вещицата гостенката и рекла:

— Приблѝжи се, дъще, и ме попощи. Ако се гнусиш с ръце, вземи от ъгъла пръчка.

Взела сестрата една пръчка и взела да пощи главата на вещицата. Задрямала вещицата, скоро заспала дълбоко. Грабнала сестрата детето и — беж да я няма! Събудила се вещицата, яхнала метлата и полетяла след сестрата. А в това време тя стигнала до кравата. Чула сестрата, че вещицата пухти след нея. Дотичала до кравата и я помолила:

— Кравичке пъструшке, спаси ме от вещицата!

— Ти не щя да ме издоиш, и аз няма да те спася! — отвърнала кравата.

Стигнала сестрата до пещта.

— Пещице мила, спаси ме от вещицата!

— Ти не извади баниците, няма и аз да те спася! — отвърнала пещта.

Стигнала сестрата до ябълковото дърво.

— Ябълко-ябълчице, спаси ме от вещицата!

— Ти не облекчи клоните ми, няма и аз да те спася! — отвърнало дървото.

Стигнала сестрата до крушата.

— Крушке-крушчице, спаси ме от вещицата!

— Ти не облекчи клоните ми, няма и аз да те спася — отвърнало дървото.

Настигнала вещицата сестрата и ѝ отнела детенцето. Върнала се сестрата без детето и разказала всичко. А глупавичката сестра рекла:

— Дайте ми хляб и сланина, аз ще ви донеса детето!

Помислили, помислили сестрите и ѝ казали:

— Е, какво пък, върви, щом искаш!

Дали те на глупавичката си сестра комат хляб и парче сланина и я изпроводици.

Върви девойката и яде хляб със сланина. Стига тя до крушата.

— Девице сестрице, набери си круши, облекчи клоните ми! — моли се дървото.

— Ех, че хубави круши! — чуди се сестричката. — Добре, крушово дръвче, ей сега!

Че като взела глупавичката сестра да тръска дървото, като почнала да брули круши, без малко да обрули всичките. Събрала пълна престилка круши, върви и яде.

След малко стигнала до пещта.

— Девице сестрице, извади отвътре баниците, ще прегорят! — моли се пещта.

— Ех, че хубави баници! — почудила се глупавичката сестра като надникнала в пещта. — Добре, пещице, ей сега!

Извадила тя баниците, напълнила си престилката. Стигнала най-после до кравата.

— Девице сестрице, издой ми млякото, облекчи ме! — помолила се кравата.

— Добре, пъструшке, ей сега ще си пийна прясно млечице — отвърнала сестричката.

Надоила тя в хлебната кора мляко, напила се и продължила пътя си.

Взело вече да се смрачава. Намерила девойката в гората къщичката на вещицата. Гледа: вещицата лежи на одъра, а до нея спи детенцето. Погледнала вещицата гостенката и рекла:

— Приблужи се, дъще, и ме попощи. Ако се гнусиш с ръце, вземи една пръчка от ъгъла.

Взела сестричката една пръчка от ъгъла и почнала да пощи главата на вещицата. Задрямала вещицата, скоро заспала. Взела девойката от пода глина и замазала очите на вещицата. Хвърлила после парчето сланина на котарака, грабнала детето и — беж да я няма! Събудила се вещицата, скочила от одъра, но не може да отвори очи. Разбрала, че са замазани с глина и закрепяла:

— Тази негодница, дете беше тук, ми е замазала очите! Ела бързо при мен, котенце, помогни ми да отворя очи!

— Има време, има време — замъркал котаракът. — Сега ям сланина.

— После ще си доядеш, котенце. Ела по-бързо, отвори ми очите!

— Има време, има време — измъркал пак котаракът. — Ям сега сланина. Като я доям, тогава ще ти помогна.

Зачакала вещицата котарака да дояде сланината. Доял я той и тогава помогнал на вещицата да си отвори очите. Вещицата веднага яхнала метлата и полетяла след девойката.

А девойката през това време стигнала вече до кравата и извикала:

— Кравичке-пъструшке, от вещицата ме спаси!

— Щом ти ме послуша и аз ще ти помогна — отвърнала кравата.

Застанала тя наред пътя и взела да бодне вещицата — не й дала да мине. А сестричката в това време стигнала до пещта:

— Пещице мила, от вещицата ме спаси!

— Щом ти ме послуша, и аз ще ти помогна! — отвърнала пещта и взела да замерва с тухли вещицата, не й давала да мине.

Стигнала девойката до ябълковото дърво:

— Ябълко-ябълчице, от вещицата ме спаси!

— Щом ти ме послуша и аз ще ти помогна — отвърнало дървото и взело да шибва вещицата е клоните си, не й давало да мине.

Стигнала сестричката до крушата:

— Крушке-крушчице, от вещицата ме спаси!

— Щом ти ме послуша, и аз ще ти помогна — отвърнала крушата и разпротряла клони, препречила пътя на вещицата.

Тук вече вещицата изгубила и последните си сили. Строполила се под крушата и издъхнала. А глупавичката сестра върнала детенцето на майка му здраво и читаво.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.